№ 186 (518). Rok III. Warszawa, 21 sierpnia 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 300 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 400 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 750 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 900 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 40 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 186-go.

Ukazał się w druku Nr. 66 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" z dn 18 sierpnia 1922 r., zawierający treść następującą:

1) Ustawa z dnia 28 lipca 1922 r. Ordynacja wyborcza do Sejmu; 2) Ustawa z dnia 28 lipca 1922 roku Ordynacja wyborcza do Senatu; 3) Uchwała z dnia 28 lipca 1922 roku o terminie pierwszych wyborów do Sejmu i Senatu na zasadzie nowej ordynacji wyborczej; 4) Dekret z dnia 18 sierpnia 1922 r. o zarządzeniu wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, 5) Ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 roku w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych, 6) Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia 1922 r. do ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. zawierającej ordynację wyborczą do Sejmu, oraz ustawy z dnia 28 lipca, zawierającej ordynację wyborczą do Senatu; 7) Ustawa z dnia 27 lipca 1922 r. Regulamin Zgromadzenia Narodowego dla wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej; 8) Ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych obowiązujących w b. dzielnicy rosyjskiej; 9) Ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 roku w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych, obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej; 10) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28-go lipca 1922 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowzm podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO

Za znajdowanie się w stanie nietrzeźwym.

Piętka Roman 3000 mk. i 1 dz. aresztu, Rusin Jan-Ludwik 3000 mk. i 2 d. ar., Jasnus Maciej 3000 mk., Łukaszewicz Ludwik 3000 mk., Saługa Józef 3000 mk., Dworakowski Józef 3000 mk. i 1 d. ar., Karczewski Feliks 3000. mk, Dziedzic Stanisław 3000 mk., Madejak Antoni 3000 mk., Federowicz Wacław 3000 mk. i 1 dzień ar., Łosiewa Władysław 3000 mk., Bucholtz Władysław 3000 mk. i 1 dz. ar., Chmurski Władysław 3000 mk. i 1 dzień ar., Brazis Bronisław 3000 mk. i 3 dni ar., Tudas Janina 3000 mk., Warniak Juljan 3000 mk., Switalski Czesław 3000 mk. i 2 dni ar., Szepietowski Aleksander 3000 mk. i 3 dni ar., Kołodziejczyk Tomasz 3000 mk. i 3 dni ar., Kopystyński Wincenty 3000 mk. i 3 dni ar., Gryczko Jan 3000 mk. i 2 dni ar., Cydzik Bronisław 3000 mk., Woźniak Kazimierz 3000 mk. i 3 dni ar., Fibich Stanisław 3000 mk. i 1 dzień ar., Jankowski Antoni 3000 mk. i 3 dni aresztu.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 19 lipca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytuniowym w pierwszym okresie przejściowym.

(Ciąg dalszy)

Na sprzedaż wyrobów tytoniowyoh do innej dzielnicy należy uzyskać zezwolenie Generalnej Dyrekcji Monopolu T y t o n i o w e g o. O zezwolenie takie ubiegać się mogą wszyscy hurtowni i detaliczni koncesjonowani kupcy tytoniowi, pragnący nabyć towar w fabryce położonej w innej dzielnicy Państwa. Zgłoszenia zaopatrzone adnotacją miejscowej władzy skarbowej, stwierdzającą, iż petent posiada koncesję, względnie patent na sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny zawierać dokładnie ilość i gatunek wyrobów tytoniowych, tudzież siedzibę i nazwę fabryki, z której towar ma być sprowadzony. Zgłoszenia mają być wnoszone w pierwszych dniach każdego miesiąca bezpośrednio do fabryk, które w terminie do 20 prześlą Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego s u m a r y c z n i e spis wszystkich zamówień do ewentualnego zatwierdzenia. Po otrzymaniu od Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego zatwierdzonego spisu wolno fabrykom zamówienie wykonać.

10) Wszystkie wyroby tytoniowe wypuszczane z fabryki prywatnej w obieg handlowy muszą być opatrzone opaską, stwierdzającą, że za odnośne opakowanie zysk monopolowy został ściągnięty. Opaski te mają być z dniem 1 sierpnia 1922 r. jednolite dla całego Państwa Aż do wydrukowania nowego typu opasek, co nastąpi z końcem grudnia 1922 r. należy począwszy od dn. 1 sierpnia zastosować wszędzie opaski używane obecnie w b. Królestwie Polskiem

W tym celu winny izby sknrbowe bezzwłocznie zamówić potrzebne dla ich okręgów zapasy powyższych opasek w Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, która wyda odpowiednie dyspozycje Wydziałowi Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu, a następnie rozdzielić je odpowiednio między kasy skarbowe. Na każdej opasce opatrzonej napisem Państwowy Monopol Tytoniowy, uwidoczniony jest rodzaj i gatunek wyrobu, oraz ilość sztuk, względnie gramów tegoż wyrobu, natomiast zysk monopolowy (cena opaski) nie jest wydrukowany, albowiem zysk ten jest zmienny i zależny od każdorazowo ustanowionego cennika wyrobów tytoniowych, do ktorego stoi on w stosunku procentowym, oznaczonym w § 5 ustęp 1.

11) Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych.

Znajdujące się z dniem 31 lipca 1922 r. zapasy dotychczasowych banderol w fabrykach położonych na obszarze b. zaboru pruskiego i ziemi wileńskiej należy urzędownie zbadać i ściągnąć je z fabryki z zaliczeniem na korzyść tej ostatniej wypadającej za te banderole kwoty, które należy fabrykantowi zwrócić w gotówce lub odliczyć przy kupnie nowych opasek.

Takie samo zbadanie zapasu opasek w fabrykach należy przeprowadzać również przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych, ściągając za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, względnie bonifikując różnicę ceny w razie zniżki cennika.

12) Za dostatecznem zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Departament Kredytowy Ministerstwa Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu jednomiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty, odpowiadającej miesięcznemu zapotrzebowaniu. Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane w ciągu jednego miesiąca płatne są najpóźniej w ostatnim dniu kalendarzowym następnego miesiąca, a o ile byłby to dzień świąteczny, w dniu poprzedzającym.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu.

Fabrykom, znajdującym się w siedzibie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, może być na ich prośbę dozwolony dotychczasowy pobór opasek monopolowych.

Podania o udzielenie kredytu należy wnosić do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego z odpowiedniem sprawozdaniem,

Eabrykanci wyrobów tytoniowych, którzy według dotychczasowych przepisów korzystali z kredytu banderol, obowiązani są spłacić wszystkie pokredytowane sumy w terminie ich płatności, najpóźnisj jednak do końca października 1922 r. Począwszy od 1 sierpnia 1922 r. wszystkie upoważnienia na powyższe dawne kredyty tracą swoją moc.

13) Ze względu na niemożność techniczną przystosowania w b. dzielnicy pruskiej odrazu przemysłu cygarowego do nowych warunków produkcyjnych dopuszcza się w tejże dzielnicy w pierwszym okresie przejściowym t. j. w czasie od pierwszego sierpnia do 31 października 1922 r. dotychczasowe opakowanie i sposób sprzedaży cygar, cygaretek, tytoniu fajkowego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia z pobieraniem i nadal zysku monopolowego nie w postaci opasek monopolowych, lecz wartościowego podatku od surowca (Wertzoll), który z dniem 1 sierpnia 1922 r. podwyższa się z 40% na 80% (osiemdziesiąt). Podatek powyższy może być kredytowany na tych samych warunkach, jak i opaski monopolowe, należy przeto co do niego zastosować analogicznie postanowienia ustępu 12.

Wszystkie inne postanowienia § 5 niniejszego rozporządzenia, nie stojące w sprzeczności z omówionym na wstępie wyjątkiem co do opakowania i poboru podatku wartościowego, stosują się od pierwszego sierpnia także i do wielkopolskich i pomorskich fabryk cygar, tytoniu fajkowego, tabaki i tytoniu de żucia, a zatem w szczególności obowiązek spisania umów, klasyfikacji wyrobów na gatunki, ustalenia wagi i ceny i t. p. Przy spisywaniu umów należy odnośnym fabrykantom zwrócić wyraźnie uwagę, że w ciągu okresu przejściowego do 31 października 1922 r. winni przygotować swoją fabrykację i sprzedaż na ścisłe zastosowanie wszyst-

kich postanowień § 5 niniejszego rozporządzenia w szczególności na pobór zysku monopolowego w postaci opasek z wynikającemi stąd konsekwencjami co do opakowania wyrobów.

(D. c. n.)

KRONIKA.

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W myśl art. 25 ustawy z 4 kwietnia 1922 r., Dz. U. Nr. 33, poz. 264, wniesione do dnia ogłoszenia wspomnianej zwyż ustawy odwołania stron od orzeczeń zarządów gmin miejskich, wzgl. organów wykonujących ustawę z 27 listopada 1919, mają być rozstrzygnięte przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Postanowienie to zrozumieli niektórzy PP. Wojewodowie w ten sposób, że powołując się na przytoczony na wstępie artykuł, przedłożyli Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do rozpatrzenia cały szereg odwołań, wzgl. zażaleń od orzeczeń, wydanych przez Zarządy gmin miejskich, wzgl. przez starostów na podstawie art. 8 ust. z 27 listopada 1919 r.

Taka wykładnia art. 25 nowej ustawy o rekwizycji pomieszczeń nie odpowiada intencji ustawodawcy, nadto zaś nie zgadza się ani z zasadą wypowiedzianą w art. 8-m starej ust. z 27 listopada 1919, ani w art. 17 ustawy z 4 kwietnia 1922 roku.

Intencją ustawodawcy nie było— jak to niewątpliwie wynika z rozpraw przeprowadzonych w komisjach sejmowych przed uchwaleniem ustawy z 4 kwietnia 1922 r. i wywodów zawartych w mowach do tej ustawy—nałożyć na M. S. Wewnętrznych, obarczone i tak zbytnio pracą, obowiązek rozpatrywania setek odwołań i zażaleń, wniesionych przeciwko orzeczeniom, wydanym przez zarządy gmin miejskich, wzgl. Starostów na podstawie art 8 ustawy z 27 listopada 1919 r.

Przeciwnie, zamiarem ustawodawcy, wyrażonym może nie całkiem jasno w art. 25 ustawy, było unormować jedynie tok instancji odnośnie odwołań od orzeczeń gminy m. Warszawy, nie naruszając pozatem ustalonego już w art. 8 ustawy z 27 listopada 1919 r., a w art. 17 nowej ustawy zachowanego toku instancji co do wszystkich innych gmin miejskich poza Warszawą.

Postanowienie zawarte w art. 25 ustawy z 4 kwietnia 1922 r. wywołane zostało wprowadzeniem wyjątkowego przepisu w ustępie pierwszym art. 17 ustawy, w myśl którego odwołania od orzeczeń gminy m. st. Warszawy rozpatruje nie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako władza administracyjna II instancji, lecz Komisarz Rządu m. st. Warszawy; postanowienie to miało na celu zwolnić Komisarza Rządu od rozstrzygania spraw jeszcze nie załatwionych, a w dniu ogłoszenia ustawy z 4 kwietnia (10 maja 1922 r.) znajdujących się w M. S. Wewnętrznych.

Jak z powyższych wywodów wynika, tok instancji ustalony w art. 8 Ustawy z 27 listopada 1919 r. nie został z wyjątkiem m. Warszawy naruszony przez postanowienia ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., przeto wszelkie odwołania względnie zażalenia od orzeczeń wydanych przez Zarządy gmin miejskich z wyjątkiem Warszawy winny być rozstrzygnięte przez władze administracyjne II instancji.

O NOMINACJĘ PREZESÓW KOMISYJ WYBORCZYCH.

Ministerstwo sprawiedliwości komunikuje.

Według ordynacji wyborczej, przewodniczącymi okręgowych komisyj wyborczych i ich zastępcami są sędziowie, mianowami na te stanowiska przez generalnego komisarza wyborczego na wniosek właściwych prezesów sądów apelacyjnych. Wobec tego, ze względu na zbliżający się termin wyborów, p. minister sprawiedliwości wystosował do tych prezesów pismo okólne, zalecające przygotowanie wczesne listy osób, które prezesi przedstawią generalnemu komisarzowi wyborczemu na powyższe stanowiska. Pismo to zawiera między innemi następujące ustępy:

„Najodpowiedniejszem jest przedstawienie do nominacji osób z grona sędziów w siedzibie okręgowej komisji wyborczej, co ułatwia im spełnienie obowiązku z najmniejszym uszczerbkiem dla toku czynności sądowych i oszczędza kosztów wyborczych. Tylko wyjątkowo z ważnych powodów można od tej zasady odstąpić. W każdym razie zastępcę przewodniczącego należałoby wybrać z pośród sędziów w siedzibie komisji okręgowej, tak, aby zastępca, w razie nieobecności przewodniczącego, mógł zaraz wstąpić w jego miejsce".

„Dobór osób na przewodniczących (zastępców) wymaga szczególnej staranności tak ze względu na ważny, rozległy i odpowiedzialny wedle ordynacji wyborczej zakres czynności przewodniczącego komisji okręgowej, jakoteż ze względu na cel, dla którego ustawa przeznacza to stanowisko sędziemu. Według intencji bowiem ustawodawcy, ustanowienie sędziów przewodniczącymi komisyj ma zapewnić zupełną bezstronność sędziowską w ocenie faktów i stosowanie umiejętne prawa wyborczego, tak, aby czynność komisji odpowiadała prawu i zasługiwała na pełne zaufanie".

TARYFA TRAMWAJOWA.

Wobec tego, że od chwili podwyższenia w miesiącu czerwcu taryfy tramwajowej, koszta eksploatacyjne wzrosły o 64%, magistrat uchwalił zwrócić się do rady miejskiej o dalsze podwyższenie taryfy tramwajowej. Magistrat proponuje, aby taryfę tramwajową (osobową i towarową) oraz autobusową podwyższyć o 60%, a ceny biletów w tramwajach nocnych o 100%.

Po zastosowaniu tej podwyżki, cena normalnego biletu tramwajowego będzie wynosiła 80 (ulgowego 40 mk.) i autobusowego 160 marek (ulgowy 80 mk.). Tramwaj nocny kosztować będzie 200 mk.

Nowa taryfa zacznie obowiązywać po uchwaleniu jej przez radę miejską, co nastąpi w ciągu najbliższych tygodni.

Wykaz biur Urzędów walki z lichwą i spekulacją, urzędujących w Warszawie.

Główny Urząd:

1. Prezydjum (naczelne kierownictwo), Marszałkowska 97—tel. 107-81.
2. Wydział odwoławczy (2-a instancja sądowo-administracyjna), Szpitalna 7, tel. 201-54.
3. Wydział finansowy (dział rachunkowo-gospodarczy), Zielna 44.
4. Wydział osobowy (sprawy personalne) Przeskok 2.

Urząd Okręgowy:

(Bezpośredni nadzór i I-a instancja na m. Warszawę i okolice), Przeskok 2, tel. 210-64.

Biuro zgłoszeń.

Przeskok 2, tel. 33-83.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska [illegible], tel. [illegible]